

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9057/2021
20.01.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Гордане Комненић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца Београдски теквондо савез из Београда, чији је пуномоћник Марко Петровић, адвокат из ..., против туженог Спортски савез Београда из Београда, ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 14993/19 од 20.02.2020. године, у седници већа одржаној 20.01.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 14993/19 од 20.02.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 14993/19 од 20.02.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Гж 14993/19 од 20.02.2020. године, одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца и потврђено решење Првог основног суда у Београду П 16682/18 од 21.03.2019. године, исправљено решењем истог суда П 16682/18 од 30.07.2019. године, којим се суд огласио апсолутно ненадлежним за поступање у овој правној ствари, укинуо све спроведене радње, тужбу тужиоца са предлогом за одређивање привремене мере одбацио и обавезао тужиоца да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 7.500,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП).

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. ЗПП, јер је побијано решење донето у складу са усаглашеном судском праксом по питању

апсолутне ненадлежности редовног суда за одлучивање о захтеву за утврђење ништавости појединачних одлука спортских удружења, у ситуацији када је за решавање спорова који настану у спортском удружењу утврђена надлежност сталног спортског арбитражног суда при, између осталих, Спортском савезу Србије, како је у конкретном случају предвиђено Статутом туженог од 29.03.2017. године.

Имајући у виду наведено, применом члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2, у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а ставом 2. истог члана је прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Према члану 33. став 2 ЗПП ако се тужбени захтев не односи на новчани износ, као меродавна вредност предмета спора узима се вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби.

Како се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев не односи на новчани износ, то се и за оцену дозвољености ревизије као меродавна вредност предмета спора узима вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби. Имајући у виду да је као вредност предмета спора у тужби наведен износ од 10.000,00 динара, који не прелази цензус за дозвољеност ревизије прописан чланом 403. став 3. ЗПП, то ревизија у овој правној ствари није дозвољена, па је Врховни касациони суд, применом члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**